SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan **15 gld.**, za pol leta **8 gld.**, za četrt leta **4 gld.**, za en mesec **1 gld. 40 kr.**
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto **12 gld.**, za pol leta **6 gld.**, za četrt leta **3 gld.**, za en mesec **1 gld.** V Ljubljani na dom pošiljan veljá **1 gld. 20 kr.** več na leto. Posamezne številke veljajo **7 kr.**
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljà tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanji se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob $^{1}/_{2}$6. uri popoludne.

Štev. 181. **V Ljubljani,** v sredo 8. avgusta 1888. **Letnik XVI.**

Sredne šole v Avstriji.

I.

V ravno izdanem zvezku „Zemljepisnega zbornika“ opisuje g. prof. dr. Jan Palacký na podlagi publikacije osrednje statistične komisije na Dunaji statistiko avstrijskih deželâ in osebito za nas Slovence važno vprašanje o stanji šolstva.

Temeljiti pisatelj in učenjak kaže na izkaze iz leta 1884, 1885 in 1886. V teh treh letih pomnožilo se je število gimnazij v Avstriji samo za 2, to je od 171 na 173, in sicer jedna v Galiciji, druga pa na Spodnjem Avstrijskem. Število realk se je skrčilo od 80 na 79, leta 1886 namreč jedna na Spodnjem Avstrijskem.

Iz tega je razvidno, kako neopravičene so fraze o mnogobrojnem ustanovljanji slovanskih šol, kar tako rada očita nemška opozicija. Vzamemo li razdelitev vseh 252 srednjih šol po štirijaških kilometrih po deželah (povprek sploh 1 na 1190 štirj. km.), je torej največ srednjih šol na Spodnjem Avstrijskem (vsled Dunaja), jedna na 482 štirij. km., in najmanj na Koroškem, jedna na 2582 štirij. km.; za Spodnjo Avstrijsko nasledujejo pa postopno Silezija, jedna na 515 štirij. km., nemške — to se umeje. Potem pride Morava (37, 10 čeških, 1 mešana gimnazija, ostalih 26 je nemških, 1 srednja šola na 601 štirij. km.) in zanjo Češka (70, 31 nemških, sploh jedna na 742 štirij. km.), Primorje (10, 6 nemških, 4 laške, 1 slovanska, jedna na 797 štirij. km.), dalje Gor. Avstrijska (6, jedna na 1997 štirij. km.), Kranjska (5, jedna na 2007 štirij. km., 3 nemške, 2 pa mešani), Bukovina (5, jedna na 2090 štirij. km., 4 nemške, 1 mešana, nemška, rumunska, rusinska nijedna), Dalmacija (6, 2 laški, 2 mešani, jedna sploh na 2138 štirij. km.), Solnograško (3, jedna na 2385 štirij. km.), Galicija (32, 2 nemški, 1 rusinska, ostale poljske, jedna na 2453 štirij. km.), Štajerska (9, vse nemške, nijedna slovenska, jedna na 2483 štirij. km.). Jasno je, da imajo najmanj srednjih šol jugoslovanske, oziroma slovenske dežele, a največ nemške.

Še jasnejše nam bodo te razmere, ako pogledamo, kdó plačuje te srednje šole. Država (leta 1886) plačuje 127 gimnazij in 49 realk, dežele 9 gimnazij in 15 realk, občine 17 gimnazij in 10 realk, duhovni redovi 14 gimnazij, ob troških ustanov je 4 gimnazij in 5 realk. Toda samo na Kranjskem in v Dalmaciji vzdržuje država vse srednje šole, na Koroškem, Solnograškem, Gor. Avstrijskem in v Galiciji pa skupno z duhovnimi redovi (koji vzdržujejo po jedno gimnazijo v vsaki omenjenih deželâ), in v Bukovini ste dve šoli na ustanove (1 gimnazija in 1 realka), v Sileziji 1 gimnazija (sicer pa ustanove vzdržujejo po 1 gimnazijo še na Moravskem in Spodnje Avstrijskem, 3 realke na Spodnje Avstrijskem in 1 na Češkem).

Samo tri dežele popolnoma vzdržujejo srednje šole, in sicer Morava 2 gimnaziji in 11 realk (jedna velika realka ostravska je občinska), kar je bajè v zvezi z velikim številom realk v obče: 15 na Moravskem in nemških osebito je 12, kar pa nam bode umevno, ako uvažamo, da je bilo med 3130 dijaki moravskih realk 1856 Nemcev (543 židov) in samo 1261 Čehov. Dalje vzdržuje Spodnja Avstrijska 5 gimnazij in 3 realke, Štajerska 2 gimnaziji in 1 realko.

Na Češkem pa zlasti občine vzdržujejo srednje šole: 13 gimnazij in 4 realke, na Spod. Avstrijskem 4 gimnazije in 3 realke, na Moravskem in v Primorji po 1 gimnazijo in 1 realko, na Tirolskem 1 realko.

Ako primerjamo razmerje srednjih šol s stanovniki, ima največ učencev Spod. Avstrijska (1 na 220 duš), najmanj Dalmacija (1 na 683 duš); Morava (1 na 231) in Silezija (1 na 234) imate jih primerno več nego Češka (1 na 264), potem pride Tirolska (1 na 322), Solnograška (1 na 287), Kranjska (1 na 383), Bukovina (1 na 398), Galicija pa 1 na 526.

Gledé oproščenja učencev od šolnine je na Moravskem gimnazijskih učencev povsem 6397 (2560 oproščenih) in so plačali šolnine 84.610 gld.; na realkah je bilo 3130 učencev (med njimi 1164 oproščenih) in so plačali 33.969 gld. Razvidno je, da je najcenejše učenje na moravskih realkah, seveda znani so vzroki neobičajne liberalnosti moravskega deželnega zbora za nemške realke.

Družbe sv. Cirila in Metoda

redna III. velika skupščina v Ptuji

dné 29. julija 1888.

(Dalje.)

8. Ker se je bilo nekaj gospodov prej zglasilo pri prvomestniku zbog nasvetov, podeli jim besedo.

Prvomestnik tržaške podružnice profesor Mandić izreka iskreno zahvalo vodstvu, da se je slednjič odločilo odpreti I. razred osnovne šole v Trstu, kar je velike važnosti za Slovenstvo ob sinji Adriji. Le tem potom dospemo do slovenskih šol v naši važni postojanki v Trstu. — Ob jednem nasvetuje vodstvu v blagohoten prevdarek, pojasnivši paralelo mej družbo sv. Mohora in družbo sv. Cirila in Metoda, kako bi se čestiti družbeniki Mohorjani mogli pridobiti za mal znesek (10 kr.) v korist družbe sv. Cirila in Metoda.

Prvomestnik in tajnik pojasnita to zadevo, priznavajoč važnost tega nasveta, da je vodstvo v tem obziru že storilo svojo dolžnost, a dozdaj vspeh ni bil ugoden, upati je za bodočnost.

Prvomestnik celjske podružnice dr. Dečko opozoruje na to okoliščino, da mora družba gledati na stalne dohodke, ki bodo pokrivali že zdaj stalne izdatke. Po mestih in trgih bi utegnili primerni koncerti i druge zabave dokaj vreči v korist društveni blagajnici; kakor to delajo i druge šolske družbe.

Prvomestnik ptujske podružnice o. Benko Hrtiš se v ljubeznjivih besedah zahvaljuje vodstvu, da je ravno Ptuj izbralo za letošnjo skupščino. To bode tudi nas tu na okrog navduševalo za daljno delo v blagor milega nam naroda. (Živio Hrtiš!)

Dr. Dečko pripomni, da je bilo žal! pravno postopanje v Trstu radi prošnje onih 1400 roditeljev ponesrečeno; naj se skuša pravilneje postopati v dosego slovenskih šol, zagotovljenih nam v državnih zakonih.

LISTEK.

Lov je pustil.

(Povest, zapisal y.)

(Dalje.)

Mladenič pride domov. Štiri gole stene ga vsprejmó. Malo mu je zapustila stara mati in še to je zeló v slabem stanu. Ko bi se kaj popravilo, morda bi še ugajalo za malo časa. Ali Martin danes ni za tako delo.

Pretesno mu je v ozki sobi. „Lov bom moral pustiti, kaj pa!“ govorí sam seboj. „Saj časa tako ne bo, tudi ne potrebe za tako negotov zaslužek ... Puško in smodnik hranim še vedno na čakališči — to moram pa vendar imeti pri sebi za spomin na nekdanje čase. Kar zdaj-le precej grem po-njo, v mraku sem že domá.“ Rečeno — storjeno.

Martin zapré sobo in odide iz vasi. Nekaj časa gré po potu proti bližnji vasi, potem jo pa zavije po travnikih v gozd. Že koraka brezskrbno po ozki stezi v hrib. Na malem ovinku si malo odpočije gledajoč nazaj v vas. Kako lepo se vidi od tù graščina in njegova žaga. „Tam-le je moj prihodnji dom! Tako v skrbi sem bil, kaj bodem počel, in Bog mi je tako hitro dobrotno naklonil lepo prihodnjost“. Še malo postojí, potem pa pospeši korake.

Ni vedel, da ga je zapazil grajski hlapec Dante, ki ga je vračajoč se domov že od daleč zagledal.

„Danes te pa imam ptiček, ne uideš mi z lepa ne!“ mrmra sam pri sebi.

Skrije se za košati grm in čaka, kam jo bode Martin zavil. Ko pa naposled vidi mladeniča korakati navzgor, naravnost proti skali, zasvetijo se mu oči, kakor bi že vedel, kam je Martin namenjen.

Od daleč gré za mladeničem. Skrbno pazi, da bi ga ne zagledal, mej grmovjem sledi mu za streljaj daleč.

Martin je prišel do velike skale visoko v gozdu. Izpod pečevja izvira mali studenec, njemu in zverini dobro znan. Med skalovjem v tesni razpoki je njegova puška in smodnik. Tù je že marsikatero srno podrl.

K navadnemu čakališču jo krene, razbrska malo suho dračje in kmalu se pokaže mala špranja. Oprti puško in smodnik spravi v žep.

Pa kaj je to? Iz gozda proti studencu čuje, kakor bi kedo po suhih vejah lahkoma stopal. Za skalo skrit varno opazuje, kedo sedaj dohaja. Brezskrbno priskakljate dve srni in srnjak do studenčnice. Malo popijó, privzdignejo glavice, kakor bi hotele živalice zvedeti, ali preti kaka nevarnost, potem zopet malo popijó in se pasó ob vodici. Kolika skušnjava za našega Martina! Dobro v zavetji je, zverina ga ne more zavohati, ko bi tudi nasprotna sapa pihala, ker je za strmo skalo dobro skrit. Nehoté vzame puško z rame in nevedé jo že tudi nabija. Še le, ko mora vžigalno kapico natakniti, spomni se, kaj dela. Živo mu je pred očmi, kako britko je nevesta zaplakala, ko se je spomnila, da ga bode lovska strast zopet premotila. Spomni se tudi, kako svečano je obljubil, da ne pojde več na lov.

„Mož-beseda ostanem“, izreče na glas, puška mu zdrsne črez skalo daleč doli v grmovje.

Ropot bil je zverini dovolj, urno zbeží, a v tem trenotku poči puška, in srnjak se zvrne pri studenci.

Hlapec Dante šel je toliko časa za Martinom, da se je prepričal, kje bode čakal. Videč ga na

M. Mandić in I. Hribar pojasnujeta znano zadevo; slednji pravi, da delajmo po vzgledu Čehov naših Malorusov, nižje-avstrijskih Slovanov, ki si osnujejo šole ter s tem dokažejo, da so res potrebne in občina jih mora sprejeti v svoje oskrbovanje.

Dr. Vošnjak nasvetuje gledé na bližnji jubilej Nj. ekscelencije knez-vladike dr. Maksimilijana, naj skupščina telegrafičnim potom izrazi Prevzvišenemu iskreno, udano čestitko. Kmalo pozneje dospela je brzojavno lepa zahvala s podpisom Jakob Maksimilijan, ki je bila vsprejeta s „slava“-klici.

Prvomestnik končuje:

„Ko sklepam III. veliko skupščino družbe sv. Cirila in Metoda v Ptuji — biva mi prijetna dolžnost, vsem, prav vsem činiteljem v tem prijaznem mestu — ki so kakor si že bodi pripomogli k današnjemu dnevu — slovesno se zahvaljati. Imenom pa se zahvalim čast. gvardijanu Hrtiš-u, ki je isto tako vero kot ljubezen do naše širje in ože domovine vnemajoč nam danes propovedoval o naših apostolih, sv. Cirilu in Metodu, in vodil slovesno družbino Božjo službo, in hvala naj bo modremu voditelju tukajšnjega „Narodnega Doma“ dr. Jurteli, ki se ljubeznjivo za nas žrtvuje, in se danes še hoče žrtvovati. Zahvaljujem se imenom naše družbe vsem podružnicam po širni slovenski zemlji in vsakemu — tudi zadnjemu članu našega naroda, ki je v čutečem srci nosil preteklo leto našo šolsko družbo, zidano na verskonarodni podlagi. Vi vsi, dragi bratje, Vi vsi ste podpirajoči družbo sv. Cirila in Metoda z njo podpirali tudi sv. vero; podpirali ste z njo svojo lepo domovino in v tej lepi domovini naš najdragocenejši biser — šolsko mladino, našo nado, ki naj jo Bog poživi!“ (Dobro, dobro, živio!)

(Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. avgusta.

Notranje dežele.

Dunajski listi poročajo, da se bo *češki deželni zbor* sešel dné 10. septembra ter da bo zboroval do dné 10. oktobra.

Vsled posredovanja *češkega namestnika* sta odšla v Liberec dva častnika s 35 pijonirji in 31 ženijskimi vojaki na pomoč tamošnjemu prebivalstvu, ki je v veliki bedi zaradi povodnji.

Moravski deželni zbor se bo sešel začetkom septembra ter bo zaključil svoje delovanje že v 16 do 18 dnéh. Deželna doklada se bo zdatno zvišala zaradi večje potrebščine za zdravstvo, pouk in vojaštvo.

Gališki deželni zbor bo sklican še le začetkom decembra namesto dné 4. septembra, kakor se je to s prva nameravalo. Vlada želi, da se reši njen načrt o odkupu propinacijskih pravic v Galiciji, a do sedaj ni mogla še pridobiti poljskih vodij za vse važnejše točke te predloge. Gališki deželni odbor je privolil, da se prestavi deželnozborsko zasedanje na december, a zahteval je, da se ne sme prikrajšati vsled tega šesttedenska dôba zasedanju.

Ruski veleposlanik na Dunaji, knez Lobanov, bo v kratkem odpotoval na odpust v južnofrancosko mesto Paux. Mej njegovo odsotnostjo bo vodil opravila veleposlaniški svétnik, knez Kantakuzene. — V Išl je došel ruski carski tajni svétnik in generalni prokurator sv. sinode, Pobjedonoščev.

Novi korni poveljnik *FZM. Anton baron Schönfeld* je včeraj došel v Gradec. Na njegovo izrečno željo ni bilo oficijelnega sprejema. Vzlic temu nabrala se je na kolodvoru ogromna množica.

Ogerski minister za promet namerava po izgledu železniške strokovne šole ustanoviti tudi tečaj za poštno in brzojavno stroko. Otvoril se bo že prihodnjo jesen.

Vnanje države.

Papeža Leona XIII. odposlanec, kardinal Lavigerie, je prišel minole dni v London, da pridobí angleško vlado za oprostitev afriških sužnikov. Predaval je v Prince-Hallu pred mnogobrojnim občinstvom. Da bo imelo ugoden vspeh to podjetje sv. Očeta, kaže nam ne samó to, da je največja trdnjava protestantizma — London — prečastno sprejela papežev-ga odposlanca, marveč tudi veliko navdušenje, koje so vzbudile kardinalove žive besede za to katoliško delo. Predsednik shodu, lord Granville, je predstavil kardinala, ki je potem stopil mej gromovitim ploskanjem na govorniški oder. Spominjal se je na eni strani velikih zaslug Anglije za sužnike, na drugi strani pa svojih tovarišev-misijonarjev v Afriki, kojih enajst je že pretrpelo mučeniško smrt, petnajst druzih pa je zakrila prerana gomila vsled prevelikih težav tega trudapolnega poklica. Ti možje imajo pravico zahtevati, da jih kolikor toliko posnema po svoje ves izobraženi svet. Koncem govora se je zahvalil Lavigerieju v imenu poslušalcev kardinal Manning. — Takó vidimo tukaj na čelu civilizatornega dela zopet katoliško cerkev, ki je prva dvignila svoj glas za uboge sužnike starega veka in koja si prizadeva, da oprosti zadnjega sužnika koncem devetnajstega stoletja.

Srbska kraljica Natalija je brzojavno naznanila metropolitu Teodoziju, da jej je holandsko poslaništvo vročilo odlok konzistorija; ob enem je prosila metropolita, naj jej konzistorij pravočasno naznani dan obravnave in pošlje vabilo, ker bo sama prišla pred cerkveno sodišče. Iz tega je razvidno, da kraljica ne namerava odjenjati in da je vsled tega ta zadeva le še bolj zamotana. Kajti kralj zahteva, da se kraljica ne sme povrniti v Srbijo brez njegovega dovoljenja, in vendar ima tožena kraljica pravico, da se osebno zagovarja pred konzistorijem, ki ima svoj sedež v Belgradu.

„Romanulu“ se poroča iz *bolgarske* prestolnice, da se je Stambulov sprijaznil z Načevićem in Stojlovom. Časopis „Bolgarska“, ki je napadal konservativne ministre, se je zatrl, ob enem pa je Stambulov primoral vrednika „Svobodi“, Caharijo Stojanova, da je prosil odpuščanja razžaljena ministra.

Kakor znano, sprejel je *ruski* car princa Ghiko v avdijenci. Slednji je menda dosegel svoj namen, kajti „Agr. Tagblatt“ poroča, da je dobila srbska kraljica vabilo, naj obišče petrograjski carski dvor.

Nemški cesar je sprejel predvčerajšnjim v avdijenci poslanika pl. Schlözerja, ki je potem odpotoval v Friedrichsruhe.

Francoska vlada je sklenila z ozirom na napete odnošaje v Evropi, da ne bo poklicala rezervnikov k vojaškim vajam, kojih se bo vdeležilo le 38 batalijonov, 36 škadronov in 15 baterij. S tem upa Francija vzeti svojemu nemškemu sosedu vsak povod k sumničenju. — Akoravno so pripovedovali listi, da so se nekateri pariški delavci zopet lotili dela, pridobiva to delavsko gibanje vedno bolj vstajno lice. Razgrajalci so se večkrat zgrabili z redarji, ki so morali rabiti orožje. Tudi po deželi je delavec že začel posnemati vzgled svojega pariškega tovariša. V departementu Loire-u so beaubrunski rudarji zapustili delo in pri nekem shodu v St. Etinne-u je celó navzoči župan govoril na korist razsajalcem. Vlada je v veliki zadregi, kakó bi vspešno zajezila to gibanje.

Z revolverji oboroženi *Italijani* so predvčerajšnjim napadli *francoske* delavce, ki so delali v železničnem predoru pri Broye-u. Vnel se je hud boj, pri kojem so podlegli Italijani; eden je ostal na mestu mrtev, štirje so bili težko ranjeni.

Po soglasnih poročilih *nemških* in *italijanskih* listov prišel bo cesar Viljem v drugi polovici meseca oktobra v Rim, kjer se bo mudil k večjemu pet do šest dni. Stanoval bo v kvirinalskem paviljonu „la Palazzina“. Mej drugimi zabavami nemškemu cesarju na čast bo tudi velika vojaška vaja s 40.000 vojaki blizo Rima. „Fracassa“ trdi, da se bo spustila v morje nova ladija „Re Umberto“ v Castellamare-u še le tedaj, ko se bo mogel te svečanosti vdeležiti tudi nemški cesar.

Na *italijanskem* otoku Vulkanu novi ognjenik še vedno bruha. Celi otok pokriva pepel. Pokrajina okoli mesta Porta je popolnoma opustošena. Vojaki in uradniki so hoteli pregledati otok, a zapustiti so ga morali takoj, ker jim je pretila prevelika nevarnost, da jih ubijejo velikanske razbeljene skale, ki padajo neprestano iz žrela na otok.

V *angleški* spodnji zbornici se je izjavil državni podtajnik Fergusson, da še sedaj ni rešeno vprašanje o angleškem pokroviteljstvu nad severnim delom otoka Bornea in Sarawacka. Pogodba s Holandijo iz l. 1824. nima veljave gledé teh pokrajin. Novi predsednik Venezuele še ni storil nobenega koraka, da bi otvoril diplomatsko občevanje z Anglijo.

Preklicuje se vest, da je *Turčija* ugovarjala srbsko-bolgarski pogodbi zaradi okraja Bregova. Turški poslanik je edino le razložil dotično stališče svoje vlade srbskemu ministru zunanjih zadev.

Grška vlada je naznanila *Italiji,* da pritrjuje njenemu pokroviteljstvu nad okrajino Zulo.

Grško redarstvo je dné 4. t. m. zgrabilo dva Italijana, ki sta sumna, da sta izdala ponarejen papirnat denar grške narodne banke. Redarstvo je izvedelo, da je po celi Grški razširjena neka italijanska druhal, ki ponareja denar, ter se jako trudi, da bi jo zasledila.

Novi *rumunski* poslanik za Dunaj, Teodor Vacarescu, povrnil se je zopet v Bukarešt; poprej je izročil svoje poverilno pismo avstrijski vladi.

Izvirni dopisi.

Iz Tunjic, 4. avgusta. Prav primerno in hvalevredno je, da se letos, ko praznujemo 40letnico slavnega vladanja Nj. veličanstva, napravljajo dobrodelni zavodi, prirejajo slavnosti in veselice, ki nas bodo še v poznih letih spominjale tega znamenitega leta, v katerem je blagi vladar dopolnil štirideset let na cesarskem prestolu. Še posebno priporočila vredne pa so slavnosti, ki se napravljajo šolski mladini v proslavo 40letnice, ker te se nežnim srcem tako globoko vtisnejo, da se jih spominjajo vse svoje žive dni. Zato je tudi naše šolsko vodstvo, osobito gdč. učiteljica z velikim naporom na to delala, da se učeči se mladini s svečano slavnostjo postavi pomnik štiridesetletnice slavnega vladanja Nj. veličanstva, kar se je tudi zgodilo koncem julija, ob sklepu šolskega leta.

Slavnost pričela se je s sv. mašo, pri kateri je pela šolska mladež pod vodstvom muzikalično izobražene gospdč. učiteljice, ki si je že večkrat na tem polji stekla zasluženo pohvalo; maši sledili ste zahvalna in cesarska pesen. Nato podala se je šolska mladina v spremstvu šolskega vodstva, gostov iz Kamnika, okolice in celó iz Ljubljane v bližnji gozdič, kjer je bilo okoli bogato okrašene cesarjeve podobe nastavljenih mnogo mlajev, preobloženih z venci in zastavami. Na pripravljeni oder stopi najprej gospodičina učiteljica in razloži mladini pomen letošnjega leta v prav izborno sestavljenem govoru in posebno omenja veliko skrb vladarjevo za kmetstvo in šolstvo in jih vzpodbuja k vdanosti do Njega v dejanji in v srcu. Gromoviti „živio“ sledil je govoru in pričal o učinku govora na nežna srca. Nato se je menjavalo petje z deklamovanjem slavnosti primernih pesni. Pri tej točki bili smo presenečeni in gotovo je stalo mnogo truda in vstrajnosti, da se je pri kmečki deci kaj tacega doseglo; pelo se je namreč precizno, deklamovalo pa tako sigurno in gladko, da nismo vedeli, ali naj se čudimo učencem ali učiteljici, ki je tak vspeh dosegla. Ko so se naposled razdelile spominske knjižice, druga darila in spričevala, podala se je deca v lopo v to svrho z zastavami, cvetjem in smerečjem okrašeno in se ondi okrepčala z zajutrkom, pri katerem so ji stregle ljubljanske dame. Pri prosti zabavi prikipelo je pa otrokom veselje do vrha, otresli so si poslednjo boječnost in so čisto po domače igrali vse mogoče igre, dečki posebej in deklice posebej. Pri igri so jih nadzorovali in so se tudi iger vdeleževali gostje in si s tem še posebno zaupanje mladine pridobili. Ko je solnce že skoro polovico nebeškega svoda preplavalo, zbrala se je zopet mladina pred cesarjevo podobo, zapela nekoliko pesnic, potem se pa poslovila od veselega kraja in odšla paroma do ceste, kjer je odšel vsak na svoj dom. Kako navdušena je bila

---

spodnji strani, bil je prepričan, da je prišel tù sèm čakat zveri, zato jo on po ovinku na zgorji rob skalovja ubere, tù hoče počakati, da bode Martin streljal, potem ga prime na mestu kot lovskega tatu. — Videl ga je dobro, kako je nabijal puško, smejal se je že na tihoma, češ, le postreli, kolikor drago, saj bodeš potem tudi sam nesel, pa ne domov, ampak v grad. „Dolgo sem te zasledoval, danes mi ne uideš.“

Ko pa je Martinu zdrsnila puška raz pečino in se je zver ostrašila, pomeril je on na srnjaka in ga tudi zadel. Po ovinku se je bližal živali.

Martin se začetkoma prestraši strela, vendar se skloni ob strani in zvedavo iz-za skale pogleduje, kdo je lepega srnjaka ubil.

Dante pride k studencu, pogleda na kviško in zapazi Martina.

„Pojdi doli, pojdi! in pomagaj mi tega srnjaka spraviti domov!“ zakliče mu.

Mladenič nič hudega sluteč se po ovinku približa.

„Vzemi drobovje iz srnjaka, saj razumiš ta posel, in ker si danes grajski žagar postal, zakaj ne bi pomagal grajskemu lovcu, saj oba enega gospodarja služiva.“

Martin vzame nož in kmalu iztrebi zver.

„Sedaj pa kar na ramo ž njim! Nesel ga bodeš pred menoj v graščino, tam se bomo tudi zmenili, kje boš danes spal“, ukazuje Dante.

Mladenič ne razume teh besedî, začuden pogleda lovca.

Dante pa je nastavil puško in tudi petelina napel.

„Če ti je življenje drago, kar precej ubogaj! Ne vem li, po kaj si prišel na to čakališče. Ustrelil bi ga bil ti, ko bi ti ne bila puška zdrsnila iz roke. Kaj misliš, da sem zastonj že ves upehan hitel za teboj tù sem? Vodil si nas predolgo že za nos, zaradi vas lovskih tatov oštel je nas logar in nam celó zagrozil, da izgubimo službo; zato pa bo danes tebi odklenkalo v grajski žagi. Le precej srnjaka na rame, če ne še tebi posvetim!“

Kaj je hotel Martin druzega kakor ubogati. Divji obraz Dantejev očitno kaže, da se lovec ne šali. Lahko bi ga premagal, pa kako se ga naj loti, ko oni z nabito puško na njega meri? Molčé torej pobere srnjaka in žalosten koraka počasi navzdol proti graščini.

(Dalje prih.)

mladina, pričali so na več mestih iz srca domov vračujočih se tolp izvirajoči gromoviti „živio“. Presrčno zahvalo zatorej smo dolžni gospodičini učiteljici, da je priredila učeči se mladini tako prijetno in nepozabljivo slavnost, kakor tudi p. n. gostom, da so s svojo navzočnostjo isto v toliki meri povzdignili.

Iz idrijskega okraja, 4. avgusta. Letošnja učiteljska konferencija za okraj logaški vršila se je dné 31. julija v Idriji jako slovesno, kakor malokje na Kranjskem. Dné 30. julija igrali so v rudniškem gledališči „V Ljubljano jo dajmo“; predstave znaten dohodek je namenjen za revne učence. Po predstavi igrala je rudniška godba v okrašeni dvorani gosp. Tuječa, kjer so se zbrali učitelji, uradniki in mnogi meščani. Dné 31. julija se je pričela konferencija ob 9. uri v telovadnici rudniške šole, katero je vodil okr. nadzornik g. Gerkman v slovenskem jeziku, opazke o šolskih razmerah pa je govoril nemški. Na dnevnem redu je bila tudi volitev v c. kr. okr. šolski svèt. Oglasilo se je pet kandidatov. Izvoljena sta g. Jakob Inglič, vodja c. kr. rudniške šole v Idriji, in g. Janez Poženel, nadučitelj na Rakeku. Po konferenciji je bil skupen obed v gostilnici g. Tuječa; vdeležili so se ga vsi učitelji, c. kr. rudniški nadsvètnik Novak, okrajni glavar dr. Russ, krajni šolski nadzornik Špirek, župan Lapajne in mnogo druzih. Mej obedom igrala je godba. Bilo je mnogo napitnic. Po obedu bil je ogled rudnika in tovaren, zvečer ob 6. uri godba na vrtu g. Didiča. Vodstvo je brezplačno dovolilo ogled rudnika. Konferencije sta se vdeležila tudi dva gospoda župnika.

Iz gorenjske doline, 3. avgusta. (Nekaj iz naših hribov.) Dlje časa že sem se pripravljal, da bi popravil napačno sporočilo, katero ste prinesli v 150. št. letošnjega leta o Dežmanovej koči pod Triglavom. Vi pišete, da so to kočo slovesno odprli dne 30. avgusta minolega leta, kar se je pa v resnici le zgodilo 31. julija, deveto nedeljo po Binkoštih, kakor sem Vam o svojem času vestno sporočil. Takrat je bilo res okoli 150 ljudi pri koči in okoli 80 izmed njih tudi na Triglavu, mej njimi štiri mojstranske dekleta. Oba prizora: namreč novo kočo z obiskovalci, in na Triglav plezajoče hribolazce je prav živo in natančno fotografoval znani Lergetporer z Bleda, kakor ste to lahko v izložbi pri Giontiniju in Bambergu videli. —

Letos pa je novo kočo pod Triglavom le malokateri še obiskal. — Koča je po hudi in dolgi zimi veliko trpela in precej pomladi skoraj ni bilo mogoče v njej prenočevati, tako je bila mokra. Gorski viharji so skozi novo streho toliko snega nanesli, da je bila slama pod streho kakor gnoj in tudi žimnice v spodnji hiši so se mokrote tako navzele, da je od njih teklo. V taki visočini 2200 metrov blizo večnega snega je pač težavno, kaj stanovitnega postaviti. Koča je sicer varna pred plazovi, ali ker zelo na vetru stoji, je prav mogoče, da jo bodo neko pomlad razkrito dobili.

Po novi poti čez Kredarico na mali Triglav še nisem hodil, vendar pa rad verjamem, da je zložniša, kakor prejšnja črez snežnik naravnost na mali Triglav. Te prejšnje poti bi jaz nikomur ne svetoval, tako je vrtoglavna in vratolomna. Včasih na železnih, v skalo vdelanih klinih kakor v zraku viseti in v črno brezno pod sabo gledati, kjer snežnik od triglavske stene odločen reži, to res ni prijetno in se dijaku naše družbe skoraj ni čuditi, ki je pri tem pogledu naravnost rekel: Tu doli pa jaz že ne grem! No, slednjič je vendar prišel, pa stavim, da ga nobeden več ne spravi na to pot.

Do zdaj je bilo tudi vreme večinoma neugodno in deževno. Nekateri so pač prišli do koče, pa zaradi dežja in sneženih viharjev naprej niso mogli, tako, da oče Triglav letos še ni imel mnogo obiskovalcev. In če človek velik trud in precejšnjo nevarnost v poštev vzame, je res skoraj bolj pametno, naše gore raje le od spodaj pogledati ali pa kam bolj po ravnem v kako dolinico stopiti, kakoršnih se med našimi gorami ne manjka.

Taki primerni, ne pretežavni izleti so postavim v Krmo, v Kot, v Vrata pod Luknjo, v Mlinico, v Belico, v Mrtuljik, v Pišenico, v Planico. — Ker sem vse imenovane doline razun zadnje že prehodil, hotel sem letos tudi še to pogledati, posebno ker blizo v koncu te doline korenska Sava izvira.

Pretečeni torek je bil čez dolgo zopet lep in solnčen dan, torej za izlet kakor nalašč. S prijateljem B. iz krmijske gore kupiva karte do Rateč, kamor se malo pred 10. uro pripeljeva. Potem jo brez pomude mahneva okoli podrsaškega roba v Planico, kamor pelje še precej dobra cesta v rateške gozde. Pot je vedno zmerno napeta, vendar bi ne bila pretežavna, ko bi naju le solnce ne bilo tako neznansko (Ratečani pravijo: nazamansko!) pripekalo. Planica je ena najlepših dolin, kar sem jih jaz še videl. Na desni stojé več ali manj obraščeni hribje Podrsak, Glava, Velika in Zadnja Ponca, Strugova Špica; na levi strani pa se razun obraščenega Vitranca vzdigujejo v polukrogu kakor amfiteatralno goli vrhovi: Vitranska Špica, Rajnceva Špica, Ciprnik, Suhi Vrh, Zračnik, Veliki Slemen, Mojstroka, Velika Dvina. Najlepši pa je konec te doline, obrobljen od treh velikanov: Travnika (2200 m.), Jalovca (2655 m.), in Žagice (2345 m.), ki ga v trikotu obdajajo. Tu v podnožji imenovanih gorâ je široka zelena planjava, na kateri stoji planinska koča in so sem ter tje razpostavljene velikanske smereke, pod katerimi v deževnem času živina zavetja išče. Hladen veter piše sem od gorâ, ki so z vednim snegom pokrite, in nič ne moti dobrodejne tihote razun živinskih zvoncev in šumenja savskega vira, ki precej visoko izpod Strugove Špice kakor srednje močan potok bobni in po skalah v dolino hiti, kjer se kmalu pod zemljo skrije in še le pri Ratečah kot jezero na dan pride. — Potrebovala sva do sem ravno dve uri od rateške postaje. Trudna se vleževa na zeleno trato in razgrneva pred sabo, kar sva v žepih s sabo prinesla: kruha, suhega mesa, salam in sira. Tudi za žejo sva imela nekoliko Dolenjca v steklenicah; sama voda izpod snega bi nama bila utegnila škodovati. Ko se z jedjo in pijačo nekoliko okrepčava, hotela sva Savo prav pri izvirku pogledati, kar pa ni tako lahko, kakor bi človek na prvi pogled mislil. Šla sva najprej memo velikanskega sneženega predora, kateri je Savski potok predrl; prijatelj dolgo ni hotel verjeti, da je iz snega. Težko, da bi letos popolnoma skopnel. Potem korakava počasi ob desnem bregu Save, ali kakor jo tukajšnji ljudje kličejo: Nadiže, v goro, dokler nama skale daljne poti ne zapró. Morala sva potem čez potok na levo stran in sva si pri tem do dobrega noge zmočila in ohladila. Od tod naprej se nama je posebno trda godila. Morala sva po nekem plazu, kjer nama je pesek izpod nog uhajal in sva vsa spehana komaj na neki rob priplezala. Prijatelj je tu ostal, jaz pa sem se še čez dve skali popél in bil sem pri izviru korenske Save ali Nadiže!

Voda je čista, kakor kristal, in mrzla, da ni moč dolgo rok v njej držati. Meni se je zdelo, da voda od spodaj gori teče, nekoliko navkreber; v bližini so še druge luknje, ki ob deževnem vremenu brezdvomno tudi vodo izlivajo. Pripoveduje se tudi, da so ribe v tej vodi, ki v jezeru pod goro živé in se včasih pri izviru pokažejo. Nekdaj so eno tako ribo vjeli in ji zvonček na vrat navezali (? vsaj ni ovca ali koza) in potem so jo pri Rajbelnu zopet dobili (malo verojetno!).

Ta izvirek pogledati bi bilo prav vredno, samo da bi bil dohod nekoliko vravnan, kar bi ne stalo mnogo truda in denarja. Dva delalca bi po mojih mislih v enem ali dveh dneh pot vravnala in na zadnji strmini par stopinj v skalo vsekala. Tukaj bi planinska družba lahko kaj storila in obiskovalci bi ji bili hvaležni za to.

Nazaj gredé je šlo malo ložje, pa vendar sva tako spehana v dolino prisopla, da se nama kar nič ni ljubilo jesti. Le pijačo sva po primernem oddihljeji popila. Spodaj sva nekoliko pod sneženim predorom Savo preskočila in kmalu zopet prišla na kolovozno pot, ki naju je v poldrugi uri zopet v Rateče pripeljala.

Dragi bralec, ki si gotovo že večkrat Savo videl, nikar se ne čudi, da sva jo preskočila. Pri izvirku namreč ni tako velika in široka, kakor pri Kranji, pri Černučah, pri Zagrebu, ali celó pri Belemgradu. Zato je neki Srb iz Belegagrada stavo dobil, ki je z nekim Madjarom za velik denar stavil, da Savo preskoči. Prišel je namreč sem v Planico in blizo tam, kjer midva, jo je tudi on preskočil. Ako mi tega ne verjameš, prašaj Petra Kirchmayerja v Ratečah, in ta ti bo povedal, ker je menda sam moža v Planico peljal.

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

Za prvo opravo miz za delo in risanje, orodja, gradiva, učil itd. potreba je najmanj doneska od 1000 gld., a za letno oskrbo v tem pogledu 300 gld.

Naučna uprava mogla bi vsekakor prevzeti polovico teh troškov, mora pa vendar omeniti, da mora za poravnanje preostanka skrbeti dežela ali pa kateri drugi krajevni činitelj.

Za dovoljno število ustanov imela bi skrbeti trgovinska in obrtna zbornica v Ljubljani.

Konečno še omenja gospod minister, da bi se pri sestavljanju oskrbništva za namerjan učni zavod moralo ozirati na činitelje, doneske donašajoče, in to v toliko, v kolikor bi se jim pripoznalo, da smejo pošiljati poslance v odbor, kateremu bo izročeno čuvati interese šole.

Na podstavi gornjega razjasnila čast mi je otvoriti obravnavo o rečenih doneskih, ki jih bode prevzeti za dôbo obstoja zavoda, pozivajoč slavni deželni odbor, slavno trgovinsko in obrtno zbornico in častiti mestni zastop, da se radi doneskov, ki jih imajo zagotoviti krajevni činitelji, mej seboj sporazumé ter sklenejo pravovezne sklepe ter mi svoja mnenja čim prej javijo.

C. kr. deželni predsednik: Winkler.“

Trgovinska in obrtniška zbornica združila se je o tej stvari s slavnim deželnim odborom kranjskim in s slavno mestno občino ljubljansko. Iz teh zastopov sestavljeni odbor, v katerem so bili gospodje: župan Grasselli, mestni odbornik Pakič, trgovske zbornice predsednik Kušar in deželni odbornik Murnik, kateri so se na podstavi natančnih posvetovanj zjedinili v tem, naj trgovska in obrtniška zbornica rečenima zastopoma priporoči, da sprejmeta naslednje sklepe:

„1. Za šolske prostore in potrebno postrežbo potrebovalo bi se primeroma na leto 1200 gld. Te bi prevzela slavna mestna občina ljubljanska, trgovska in obrtniška zbornica naj bi se pa obrnila do slavnega deželnega odbora in do slavnega ravnateljstva kranjske hranilnice, da bi morda prevzela od teh troškov vsak po 200 gld., torej vkupe 400 gld. na leto.

2. Za šolsko opravo, t. j. klopi, katedre, mize, stole itd. potrebovalo se bode 600 gld. Te troške prevzela bi tudi slavna mestna občina ljubljanska, trgovska in obrtniška zbornica naj bi pa prosila slavni deželni odbor in slavno ravnateljstvo kranjske hranilnice, da bi vsak po tretjino troškov prevzeli.

3. Za prvo opravo, t. j. za mize za delo in risanje, orodje, gradivo za delo, učila itd. potrebovalo se bode 1000 gld. Teh troškov prevzame polovico naučna uprava, polovico naj bi prevzel pa slavni deželni odbor na deželni zaklad in trgovska in obrtniška zbornica naj bi se obrnila do ravnateljstva kranjske hranilnice, da prevzame polovico, t. j. 250 gld.

4. letnih troškov za orodje, učila itd. bilo bi 300 gld., od teh prevzela bi visoka naučna uprava polovico, od druge polovice naj bi trgovska in obrtniška zbornica prevzela tretjino, slavni deželni odbor tretjino in trgovska in obrtniška zbornica obrnila naj bi se do ravnateljstva kranjske hranilnice, da tudi ona tretjino, t. j. 50 gld. prevzame.

5. Za ustanove naj bi trgovska in obrtniška zbornica dovolila na leto 150 gld. in obrnila naj bi se do slavnega deželnega odbora, do slavnega mestnega magistrata in do slavnega ravnateljstva kranjske hranilnice, da bi tudi nekoliko letnih ustanov ustanovili.“

(Dalje prih.)

Dnevne novice.

(**Druga gimnazija v Ljubljani**) otvorila se bo, kakor poroča „Laibacher Ztg.“, bajè že za šolsko leto 1889/90.

(**Vodstvo kranjske gimnazije**) izročilo se je namesto v Ljubljano premeščenega gosp. Fr. Wiesthalerja tamošnjemu profesorju, g. H. Pirkerju.

(**Iz letnega poročila in računa**) družbe duhovnikov lavantinske škofije za leto 1887 povzamemo naslednje podatke: Tekom leta 1887 je družbi pristopilo 11 družbenikov. Koncem leta šteje družba 253 udov. Podpor se je 31 družbenikom razdelilo 1943 gld. 2 kr. Za popravo družbene hiše na Dobrni potrosilo se je 1931 gld. 28 kr. Kdor želi stanovati v družbeni hiši, naznani naj predstojništvu, in to bo vprašalo gosp. dekana na Dobrni, ali je o naznanjenem času kaj prostora. Deželni odbor je družbenike oprostil topliške takse na Dobrni. Hiša z inventarjem je vredna 10.000 gld. Družbeno premoženje iznaša koncem 1887. leta 46.108 gld. v založnini, v gotovini pa 587 gld. 42 kr.

(**Civilni oklic.**) Na durih c. kr. okr. glavarstva za okolico ljubljansko je nabit oklic zakona v nem-

škem in slovenskem jeziku. Pisarniški načelnik v Vevčah, katolik Welkhammer, hoče se namreč civilno poročiti z neko luteranko Marjeto Nebel v Draždanah. Ne vemo, kaki važni razlogi dotičnemu farnemu uradu v Polji branijo, da zadeve ne more izvršiti po cerkveno.

(**Umrl**) je včeraj tukajšnji meščan, hišni posestnik in barvar, Janez Gestrin. Pokopali ga bodo jutri ob 5. uri popoludne. N. v m. p.!

(**Občina Bled**) priredi povodom proslave štiridesetletnice vladanja Nj. c. kr. apostolskega veličanstva Franca Josipa I. v 12. dan avgusta 1888 ljudsko slavnost, koje čisti dohodek je namenjen ustanovitvi občinske ubožnice in požarni brambi bleški. Spored: 1. Slavnostna sv. maša ob 10. uri dopoludne v cerkvi na otoku, koje se udeleži občinski odbor bleški s požarno brambo. 2. Ob 4. uri popoludne koncert na slavnostnem travniku. 3. Ob 5. uri popoludne ljudska tombola ondukaj. 4. Ob 8. uri zvečer prosta zabava na slavnostnem prostoru. Med točkami vršile se bodo ljudske zabave. Ako bi bilo vreme neugodno, vrši se slavnost v 15. dan avgusta.

(**Zagrebški mestni zastop**) je v svoji predvčerajšnji seji dovolil povodom vladne štiridesetletnice Nj. veličanstva presvetlega cesarja Franca Josipa I. iznesek 50.000 gld. za ustanovljenje medicinske stolice na zagrebškem vseučilišči.

(**Snežilo**) je predvčerajšnjim na Predilu; sneg je naletaval še pod jarmom.

(**Ponarejenje vina.**) Dne 25. julija je sporočil župnik v Kamenji na Hrvatskem, Valentin Radočaj, okrajnemu predstojništvu v Ozlji, da po povedbah kmetov Jankota Čulića in Tomaža Struše prodaja gostilničar Peter Stanković v Žakanji karlovskega okraja vino, vsled kojega ljudje postanejo bolni, da celó umirajo. Dotična preiskava je pokazala, da je ovadba resnična. Vsled zavživanja tega vina so umrli Janko Čulić, Kozma Gerjan in Agata Ivanković, več druzih družin pa je bolnih. Zoper odsotnega krčmarja se je pričelo kazenski postopati. Občno se sodi, da je Radočaj barval svoje vino s strupenim anilinom.

(**Razpisana**) je služba druge, oziroma tretje in četrte učiteljice na c. kr. rudniški ljudski šoli v Idriji. Plača 450 gld. in 90 gld. službene doklade, oziroma 400 gld. in 80 gld. doklade, in pa šest kvinkvenalnih doklad letnih 40 gld. Prosilke se morajo izkazati, da so napravile sposobnostne izpite za ljudske šole z nemškim in slovenskim poučnim jezikom, one pa, ki še nimajo sposobnostnega izpita, nastavijo se na poskus za eno leto, oziroma toliko časa, da napravijo ta izpit. Prošnje do dné 3. sept. t. l. c. kr. rudniškemu ravnateljstvu v Idriji. — Dosedanja druga učiteljica, gospodičina Deziderija pl. Lipold, je bila stalno umirovljena.

Telegrami.

Dunaj, 7. avgusta. Ogerski domobranski major, Karol pl. Dobner, je sprejel ponudbo neke angleške družbe, da prevzame poveljništvo nove ekspedicije, ki bo šla iskat Stanleya.

Berolin, 8. avgusta. Kakor je izvedela „National. Ztg.“, izrazil se je državni kancler jako povoljno o izidu petrograjskega sestanka. Pozitivni njegov vspeh je ožja zveza na podlagi vzajemnega zaupanja mej obema vladarjema. S tem je, kolikor more soditi človeška pamet, nastopila dôba pomirjenja in na mnoga leta zagotovljenega mirú.

Rim, 7. avgusta. „Tribuna“ poroča: Crispi je uradno naznanil ministerskemu svètu, da bo v kratkem prišel v Rim cesar Viljem.

Pariz, 8. avgusta. V Boulevards Rochechouardu in Belleville-u so bili sinoči izgredi. Dve kavarni so izplenili. Redarstvo se je spoprijelo z natakarji limonade ter je bilo na obeh straneh mnogo ranjenih. Tudi v Amiensu so poskusili rušiti mir; pri tem je bilo več oseb ranjenih, okoli petdeset pa so jih zaprli; mej slednjimi je bilo več inozemcev.

Malta, 7. avgusta. Vojvoda Edinburški je došel z desetimi oklopnicami v Bajrut, da slučajno odpluje v Tripolis.

Umrli so:

6. avgusta. Franc Hočevar, mešetarjev sin, 6 mes., Karlovska cesta št. 11, jetika. — Fran Bricelj, gostač, 75 let, potoma v bolnico umrl za ostarelostjo.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje zrakomera v mm	Stanje toplomera po Celsiju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
7.	7. u. zjut.	734·8	14·6	brezv.	megla	00·0
	2. u. pop.	734·8	19·8	sl. sever	del. jasno	
	9. u. zveč.	737·5	12·8	„	jasno	

Megla, nekoliko oblačno, čist zrak. Srednja temperatura 15·7° C., za 4·1° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

8. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl.	80 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ „ 16% „	82 „	65 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta . . .	111 „	30 „
Papirna renta, davka prosta	97 „	20 „
Akcije avstr.-ogerske banke	866 „	— „
Kreditne akcije	315 „	10 „
London	123 „	55 „
Srebro	— „	— „
Francoski napoleond.	9 „	78 „
Cesarski cekini	5 „	81 „
Nemške marke	60 „	32 „

✝

Tužnim srcem javljamo podpisani sorodnikom, znancem in prijateljem vest, da je Vsemogočnemu bilo všeč, drazega nam soproga, oziroma očeta, gospoda

Janeza Gestrina,

meščana, hišnika in barvarskega mojstra,

danes ob ½1. uri popoludne po kratki mučni bolezni, previdenega s sv. zakramenti za umirajoče v 56. letu njegove starosti k sebi v boljše življenje pozvati.

Truplo nepozabnega ranjcega preneslo se bode v četrtek, dne 9. t. m., ob 5. uri popoludne iz hiše št. 5 na Kongresnem trgu na mirodvor k sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice brale se bodo v mnogih cerkvah.

Blagi pokojnik bodi priporočen v pobožno molitev in spomin.

V LJUBLJANI, 7. avgusta 1888.

Antonija Gestrin,
soproga.

Janez Gestrin,
davkarski vežbanec,
sin.

Frančiška, Ivana in **Ludovika,**
hčere. (1)

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečene z modernim in močnim blagom in **popolno pozamenterijo**, to je **s čopi in dolgimi franžami** iz blaga, izdeluje po — **38 gold. a. v.** — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,
tapecirar in dekoratér
v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzorci blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — **Modroce na peresih** (Federmadratzen) **10 gl.** in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špecijaliteto: **altarne preproge.**

Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje.

Janez Dogan,
mizarski mojster v Ljubljani
na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)
priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne
hišne oprave,
politovane in likane: altarne podstavke po **5** gld. **50** kr., divane, garniture, modroce na peresih po **10** gld., žimnate modroce po **20** gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe
po mogoče nizkej ceni.
Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.
Cenilnik s podobani zastonj in franko.

Brata Eberl,
izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.
Pleskarska obrt za stavbe in meblje.
Ljubljana,
za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.
priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano reelno fino delo in najnižje cene.
Posebno priporočilne za prekupce so **oljnate barve v pločevinastih pušicah** (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in bolše nego vse te vrste v prodajalnah.
Cenike na zahtevanje.

Darilce pridni šolski mladini, zlasti letos jako primerno in spominljivo, je knjižica:
„Zlatomašnik LEON XIII.“
(s podobico).
Dobiva se po **6 kr.** — 50 iztisov vkup po **5 kr.** v Ljubljani pri „Katoliški družbi“, Stari trg št. 13.
Po ravno isti ceni **„Papeževa nezmotljivost“.** (5)

Katoliška Tiskarna
priporoča raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

Št 54. (1)

Razglas.

Zaradi oddaje **naprave nove strehe** pri **farni cerkvi in farovških poslopij v Podzemlji pri Metliki** bo pri podpisanem zmanjšavna dražba

20. avgusta 1888 ob 10. uri zjutraj.

Pri cerkvi je:

Tesarsko delo z materijalom, ročnim delom in vožnjo vred na	1202 gl.	34 kr.
Zidarsko „ „ „ „ „ „ „	335 „	75 „
Kovaško „ „ „ „ „ „ „	81 „	94 „
Kleparsko „ „ „ „ „ „ „	162 „	33 „
skupaj . . .	1782 gl.	36 kr.

Pri farovži in poslopjih je:

Tesarsko delo z materijalom, ročnim delom in vožnjo vred na	1243 gl.	60 kr.
Zidarsko „ „ „ „ „ „ „	848 „	— „
Različna druga dela	340 „	— „
	2431 gl.	60 kr.
	1782 „	36 „
proračunjeno, oboje skupaj tedaj na	4213 gl.	96 kr.

Vsak ponudnik mora pred dražbo položiti **400 gld. gotovine** ali v vrednostnih papirjih za jamčevino (vadium).

Pismene kolekovane ponudbe z vadijem 400 gld. vred sprejema podpisani do **10. ure dné 20. avgusta.**

V ponudbi mora biti krstno imé, priimek, stanovanje in ponudnikov stan, najnižja cena s številkami in črkami razločno zapisana; tudi mora biti pristavljeno, da sprejme ponudnik vse splošnje in posebne pogoje dražbe brez pridržkov.

Podpisani si pridržuje pravico izmed ponudnikov izbrati si po svojem prevdarku podjetnika.

Stavbene načrte, splošnje in posebne pogoje, cenilne izkaze in proračune lahko vsakateri pri podpisanem pregleda.

Župnijski urad v Podzemlji
dné 8. avgusta 1888.

Jos. Romé, župnik.

Izdajatelj: Matija Kolar. Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik. Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.